

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 12 szám

2023. november 20

Fórumok között

Ismét térségünkbe látogatott a Kövesdi Tamás, a Gépészeti Szakmai Képviselő vezetője. Ezúttal elkísérte Kövesdi Roland is hozzánk, aki szintén gépész, de most az Ifjúsági Tagozat vezetőjeként jött. Illetve azért, hogy találkozzon a területi Ifjúsági vezetővel Kaskötő Nikolettával, és személyesen beszélhessek meg az aktualításokat, a jövő évi feladatokat.

Ezen az eszmecsere felmerült egy már korábban kigondolt program lehetősége is. Mégpedig az, hogy a régiós ifis programokat tavasszal Berekfürdőn folytathatnánk, tovább erősítve ezzel a közösség összetartó erejét.

Ezt követően a záhonyi Mozdonyjavítóban folytatódott a program egy fórum megtartásával. Házigazdaként Molnár István alapszervezeti titkár, és Zolcsák Katalin SZB tag fogadta vendégeinket.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Itt nyugdíjas búcsúztató is volt, hiszen Ősz Lászlónak a pénteki szolgálata volt az utolsó, aki több mint 39 éve tagja a Vasutasok Szakszervezetének.

Fényeslitke Kocsijavító volt az utolsó állomás a gépészeknek, ahol Szanyi József alapszervezeti titkár fogadta őket. Mindkét helyszínen tájékoztatójának fő témája volt a napi aktualitásokon kívül a jövő évi bérfejlesztés, a védőruha ellátás, illetve Fényeslitkén a tulajdonosváltás után várható helyzet, például az utazási kedvezmény megmaradása.

És hogy mitől lesz egy közösség összetartó? Neheze megfogható fogalom, de a jövő, a fiatalok támogatása és a hosszú, kitartó múlt elismerése biztosan segíti a közösség erejét. Csakúgy, mint az olyan találkozók, ahol a „hivatalos” tájékoztatók mellett személyes beszélgetésekre is van lehetőség. Ez történt a múlt héten, és reméljük, még sokszor megismétlődik Képviselőtünk területén.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

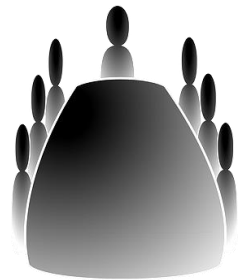
Bér '24 – megfontoltak és nagyotmondók évadja.

Ha ősz, akkor bér, bár lehet, hogy még télen is, meglátjuk. Mindenesetre november tizenötödikére a Csoportszintű Érdekegyeztető Tanács soros ülésére hívta a munkáltató a vállalatcsoport tárgyalásra jogosult szakszervezeteit. A MÁV Zrt. székházában megtartott ülésnek talán legfontosabb napirendje volt a szakszervezetek jövő évre vonatkozó bérigényének összegzése. Másképp mondván megkezdődtek bértárgyalások a MÁV-VOLÁN Csoportnál, első körben még a tulajdonos nélkül.

A mennyi is az annyi mindig fontos kérdés, a mai inflációs időkben különösen. Azt persze, mindenki tudja, hogy sokat kéne emelni, meg azt is tudja mindenki, aki akarja, hogy vannak realitások, melyeket sajnos nem hagyhatunk figyelmen kívül. Egyet biztosan nem: a munkáltató a tulajdonostól kapja a pénzt többek között bére is. A lehetőségek és korlátok átgondolása után a Vasutasok Szakszervezetének Elnöksége november hatodikán határozatban döntött a bértárgyalások irányelveiről.

Ezek között a legnagyobb érdeklődésre tartanak számot a bérfelállításra vonatkozó tételek. Az első, hogy 2024-re csak egyéves megállapodásra van szükség, elkerülendő a tartalmi változtatásokra vonatkozó ismételt tárgyalásokat – bár tegyük hozzá, a múlt években azok sikeresek voltak. A minimálbér megállapodások figyelembe vételével olyan szerkezetű béremelés célszerű, melynek ismét része a százalékos, és a fix összegű emelkedés. Azért, mert így az elmúlt időszakhoz hasonlóan ismét növelhető a távolság a minimálbérekhez képest (tovább csökken a bértorlódás veszélye).

Jövőre is cél, hogy a VSZ teljes működési területén (pl. RCH, GYSEV-csoport) hasonló elvek érvényesüljenek. De cél az is, hogy a bértömeggazdálkodás okán, vagy más intézkedések nyomán keletkező források felhasználásába érdemben is beleszólhassanak az érdekvédők.

És természetesen van konkrét célja is a Vasutasok Szakszervezetének a tárgyalásokon: a béremelkedésének mértéke tizenöt százalék, de minimum hetvenezer forint legyen. Továbbá a lojalitásunk árának növelése ötvenezer forinttal, 400 000 forintra, az alanyi jogon járó SZÉP-kártya juttatás pedig százötvenezer forintra emelkedjen. Növekedjen az egészségpénztári munkáltatói tagdíjkiegészítés is ezer forinttal, és terjesszék ki azokra, akik még kimaradtak eddig, mint a Volánbusz. Végül a kollektív szerződésekben szereplő fix összegű juttatásokat kompenzálják inflációkövető mértékben.

Mondhattunk volna mi is nagyokat, mint azok, akiknek minden mindegy, ám valószínű, hogy érdemesebb két lábbal állni, lehetőleg a realitások talaján. Az álmódzást hagyjuk meg azoknak, akiknek nincs más dolguk.

Megszületni látszanak az új legkisebb bérek is, miszerint tizenöt százalékkal emelkedik már idén decemberben a minimálbér 266 800 forintra, és tíz százalékkal a garantált (szakmunkás) bérminimum, ami 326 000 forint lesz – mondhatni elhárult minden akadály az érdemi tárgyalások megkezdéséhez. A labdák a munkáltató és a tulajdonos térfelén pattognak, várjuk a leütéseket!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szakmai szomszédolás – megnéztük, hogy megy az átrakás a szlovákiai Tiszacsernyőn.

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam. 19. szám

2011. október 03.

Versenytársak gyűrűjében

Szeptember utolsó napján a szlovákiai átrakással ismerkedtek a záhonyi terület titkárai. A kihelyezett értekezlet vendége volt Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének vasúti érdekvédelmi alelnöke is. Ő Kisvárdán csatlakozott hozzánk, ahol rövid „taktikai” megbeszélést tartottunk, majd folytattunk utunkat Szlovákia felé. Hála Schengennek, a határ átlépését alig vettünk észre, majd rövidesen elértük úti célunkat, Tiszacsernyőt. Ott a Kocsijavító vezetője, Kovács Károly, és a helyi szakszervezet képviselői, Homják Bertalan, Jeremenko Miklós és Takács Tibor fogadtak bennünket.

A javítóműhelyben, ahol a fényeslitkeihez hasonló látvány fogadott bennünket, Kovács úr kalauzolta csapatunkat, aki bemutatta az ott folyó tevékenységet és a munkamódszereket. Megtudtuk, hogy munka bőven van, így bíznak a jövőjükben, de némi bizonytalanság azért érezhető, hiszen ők most állnak a vasút privatizációjának elején. Miközben körbejártuk az üzemet, magunk is láthattuk, hogy valóban szorgos munka folyik a teherkocsik táján, bámészködő emberrel nemigen találkoztunk. A látogatás végén egy kávé mellett válthattunk pár szót néhány dolgozóval is, és rögzíthettük magunkban, hogy arra felé is meg kell dolgozni a mienkhez hasonló megélhetésért.

Amíg a kocsijavítóval ismerkedtünk, szakszervezetünk alelnöke a tiszacsernyői vasutasok szakszervezetének képviselőivel folytatott megbeszélést. Kölcsonösen tájékoztatták egymást az érdekvédelem aktuális kérdéseiről, különös tekintettel a magyar vasút-privatizációs tapasztalatokról, hiszen Szlovákiában most van előkészítés alatt a cargo magánosítása.

Programunk az átrakóbázis egy másik szegletében folytatódott, ahol az úgynevezett vagonfordító (kőrbuktató) berendezést nézhettük meg. Fontos tudni, hogy nem a nálunk is jól ismert fordító-korongot kell elképzelnünk, mert bizony északi szomszédunknál olyan technológiát láttunk, mely a tehervagonokat vízszintes tengelyük mentén fordítja át, egyszerűen kiönti a rakományt egy aknába. Onnan – ahogy Fülöp Tibor, a bázis vezetője ismertette – futószalagrendszer szállítja az árut a normál nyomtávolságú kocsik fölé, és egyenletesen elosztva töltik fel azokat. Az automatikus mérlegelés következtében nincs túlsúlyosan rakodott vagon. A rendszer ideális esetben öt perc alatt ürít egy széles teherkocsit, és szállítja annak tartalmát normál kocsikba, összesen öt ember munkájával. Igaz, a technológia kiépítése

sok pénzbe került és nem alkalmazható minden áruajtánál, viszont hatékonysága jelenlegi ismereteink szerint a legjobbnak tűnik: Évi teljesítménye a berendezésnek 2,5 millió tonna.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ERÉNYESSÉG

Hajótörés után ketten megmenekülnek, és a mentőcsónakban evezés közben megszólal az egyik:

– Istenkém, ha most ép bőrrel megúszom a dolgot, vagyonom felét felajánlom jótékony célra...

Kétnapi hánykolódás után ismét könnyörgőre fogja:

– Istenem, ha megkönnyörülsz rajtunk, templomot építék a többi pénzemből...

További három nap után már enni sincs mit, újabb könnyörgés következik:

– Uram! Ha ebből a slamasztikából kihúzol, az utolsó filléremet is...

– Állj! – szakítja félbe a másik – föld a láthatáron!

ERÉNY

– Én, ha társaságba megyünk, mindig odaadom a kocsikulcsot a feleségemnek!

– De hiszen, neki nincs is jogosítványa...

– Valóban nincs. De mindig megtalálja a kulcsukat...